

Náš domov

Jarní číslo

20. 3. 2021

Milí uživatelé,
začíná jaro.

Již rok žijeme naprosto odlišným způsobem, než jsme byli dosud zvyklí, a jak to vypadá, ještě budeme muset vydržet, neboť jsme se dostali na špici v počtu nově nakažených ve srovnání s celým světem. Je březen a naše země se opět uzavřela. Platí zákaz cestování mezi okresy, vyjet ze svého bydliště můžeme pouze za prací, na nákupy nebo k lékaři. Opět musíme omezit kontakty se svými blízkými. Není to lehké přijmout. U nás v Domově se zatím naštěstí nic nemění. Sice se stále musíme spokojit s okleštěným programem, ale na druhou stranu se můžeme vídat se svými rodinami, můžeme si jít popovídat do kavárničky s ostatními ke kávě nebo se v menším počtu účastnit rukodělných prací v dílničce. S tímto si budeme muset vystačit i v následujícím období, žádné akce bohužel zatím plánovat nemůžeme. Náladu nám to jistě nezkazí. K pozitivnímu naladění vám, milí čtenáři, snad také trošku přispěje vydání dalšího čísla časopisu Náš domov.

I tentokrát v něm bude chybět shrnutí akcí, které měly proběhnout v zimě a výčet akcí, které tradičně pořádáme na jaře - zkrátka žádné nebyly a nebudou. Obsah se budeme snažit vyvážit spoustou zajímavých článků. Jeden napsala naše praktikantka, ostatní jsme dali dohromady my, členové redakční rady a naše pravidelná přisvěvatelka Šárka 😊. V jarním čísle si vzpomeneme na ty, kteří nás v loňském roce opustili. Budete seznámeni také s tím, kteří uživatelé

A decorative border of various flowers, including yellow tulips, daisies, and colorful pansies, surrounds the central text.

oslaví v následujícím čtvrtletí své narozeniny. Nebudou chybět ani pranostiky vztahující se k tomuto období a obrázkové vtipy. Na závěr se můžete těšit na citát k zamyšlení.

Přejeme vám krásné jaro a příjemné počtení!

Jak dobře víte, každoročně se pro naše uživatele snažíme pořádat různé akce, jejichž cílem je zpestření života v Domově pro seniory. Rok 2020 byl díky onemocnění COVID-19 zcela odlišný a my jsme byli nuceni dodržovat vládní nařízení a zvykat si na úplně jiný způsob života.

Od jara došlo k omezení volnočasových aktivit. Naši uživatelé se nesměli potkávat ve větším počtu a aktivizační pracovnice s uživateli pracovaly na pokojích individuálně. Vzhledem k tomu, že po většinu roku platil zákaz návštěv, často jsme uživatele navštěvovali s firemními tablety a zprostředkovávali jsme videohovory přes aplikace WhatsApp, Messenger nebo Viber.

Během léta sice došlo k částečnému uvolnění nastavených pravidel, kdy volnočasové aktivity probíhaly zejména ve venkovních prostorách a za dodržování jasně daných pravidel (rozestupy, roušky), ovšem brzy přišel podzim a COVID-19 se vrátil s ještě větší silou. Můžeme tedy říci, že omezení trvala téměř celý rok. Proto také nyní chybí výčet akcí, které by za normálních okolností proběhly v zimním období (Mikulášská nadílka, vánoční vystoupení dětí a studentů, předvánoční posezení s večerí, tradiční novoroční turnaj v šipkách, atd.).

Věříme, že brzy nastane doba, kdy o tyto a jiné akce nebudeme muset přicházet, že se znovu budeme potkávat a společně veselit.

V ROCE 2020 NÁS OPUSTILI TITO UŽIVATELÉ:

paní Jiřinka Hrbáčková

paní Stanislava Česká

paní Marie Koutková

pan Otakar Procházka

paní Pavlína Palová

paní Libuše Kopáčková

paní Růžena Němcová

pan Josef Prudil

paní Marta Ondrová

paní Jarmila Hodásová

paní Františka Rozsývalová

paní Marta Skalníková

pan Jaroslav Štarha

pan Jiří Boček

pan Adolf Broušek

paní Marta Tintěrová

paní Jiřina Pazuchová

pan Josef Vrána

pan Emil Bárta

pan Antonín Horák

paní Dagmar Pešková

paní Marta Hájková

paní Marie Vejdová

paní Zdeňka Dušilová

pan Tibor Jánoška

paní Jarmila Petrů

pan Antonín Kosmák

paní Dagmar Kratochvilová

Uctěme jejich památku tichou vzpomínkou

V NÁSLEDUJÍCÍM OBDOBÍ OSLAVÍ SVÉ NAROZENINY

Březen:

paní Miroslava Formáčková

pan Jaroslav Poláček

paní Františka Machalová

pan František Klimek

pan Jan Růžička

paní Viera Zásmětová

paní Božena Trčková

paní Anna Brtnická

Duben:

paní Věra Štěpánová

paní Květoslava Dorňáková

Květen:

paní Marie Jurková

paní Jaroslava Poláčková

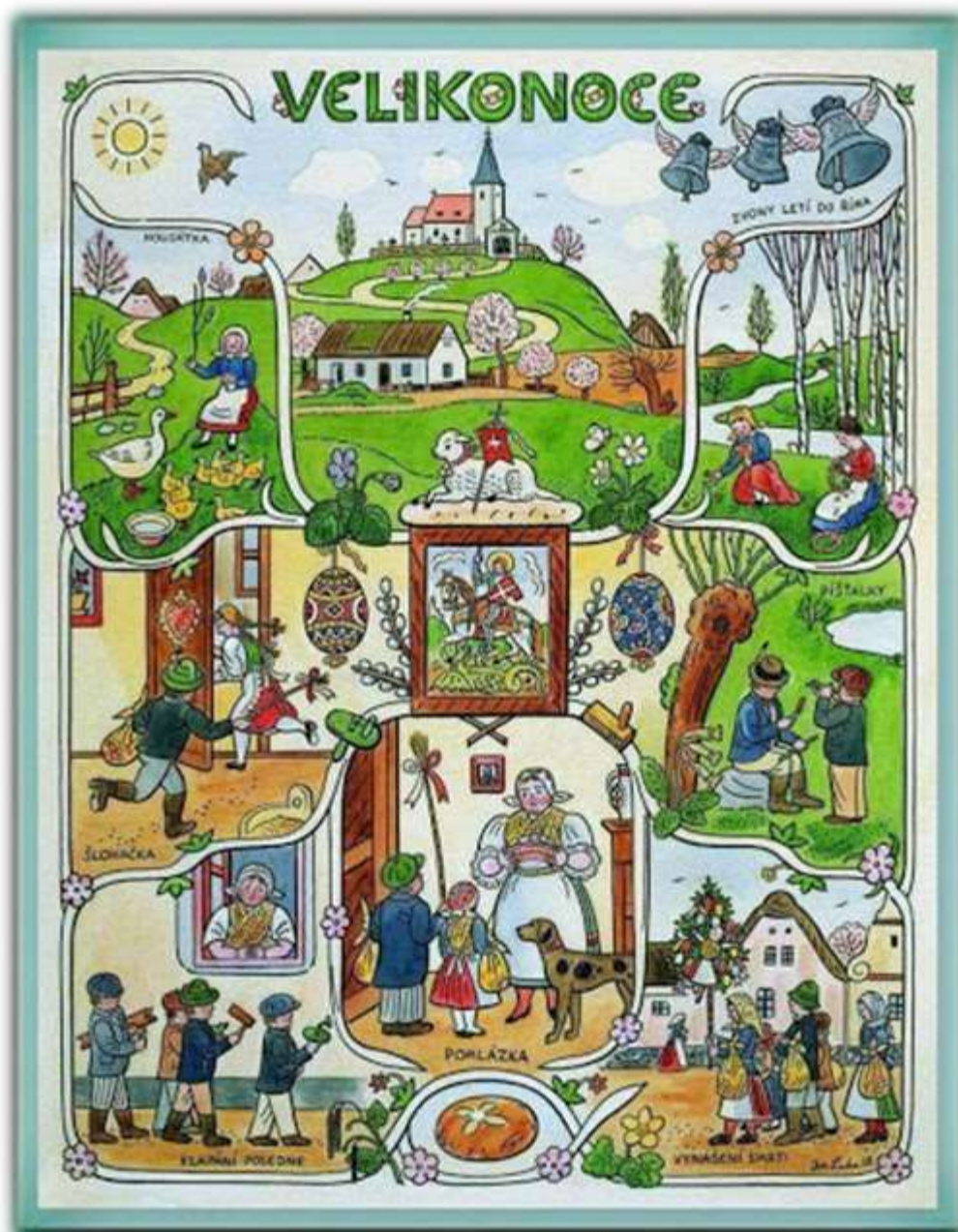
pan Lubomír Špidlík

paní Anastázie Palbuchtová

paní Božena Tomášková

Články na různá témata:

Velikonoce jsou nejvýznamnějším svátkem křesťanů. Připomínají ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, nicméně navazují i na starší tradice. Jejich počátky s největší pravděpodobností vycházejí z dávných pohanských oslav příchodu jara a plodnosti země.

Pro křesťany představují Velikonoce vyvrcholení liturgického církevního roku. Jedná se o tzv. pohyblivý svátek, tedy svátek, který nemá pevně stanovené datum, protože je vázaný na lunární cyklus.

Vlastním velikonočním svátkům předchází čtyřicetidenní doba postu. Začíná na Popeleční středu, která ukončuje masopust. Lidé mají po celou dobu zachovávat střídmost v jídle, vyhýbat se především masným pokrmům, vejším, alkoholu a celkově mají žít uměřeně. Obzvláště přísní na sebe jsou lidé, jimž bylo uloženo pokání, nebo ho na sebe berou dobrovolně, aby jim byly odpuštěny dřívější hříchy.

Každá ze šesti nedělí postního období má nějaké jméno, které souvisí s rituály provázejícími příchod jara: Pučálka, Pražná, Kýchavá, Družná, Smrtná a poslední Květná. Svě jméno má pak každý den o velikonočním - pašijovém (svatém) týdnu. Zatímco na Modré pondělí bylo v minulosti zvykem neuklízet, o Žlutém úterý se muselo výhradně uklízet. Škaredá středa je dnem, kdy Jidáš zradil Ježíše. Tehdy pálili kněží snítky kočiček, které byly posvěceny předcházejícího roku na Květnou neděli. Lidé by se ten den neměli mračit, aby jim to nezůstalo po zbytek roku. Zelený čtvrtek je spojován s Kristovou poslední večeří. Ten den nezněly zvony, neboť podle tradice odletěly do Říma. Na zelený čtvrtek by se měly jíst pouze zelené pokrmy. Velký pátek připomíná den ukřižování Krista, proto je nařízen nejpřísnější půst. Bílá sobota se nese v duchu příprav na slavnost Vzkříšení, která začíná velikonoční vigilií večer, resp. v noci. Světí se křestní voda a věřící obnovují křestní

slib. V tuto dobu se křtí dospělí. V neděli (Boží hod velikonoční) pokračuje a vrcholí slavnost Zmrtvýchvstání Páně druhou slavnou mší. Tím končí dlouhý půst a nastává hodování. Tradičními velikonočními pokrmy jsou jidáše, mazance a velikonoční beránci. Přestože nejvýznamnějšími dny jsou Velký pátek a neděle Vzkříšení, v českých zemích je významné také Velikonoční pondělí, kdy muži šlehají ženy pomocí pomlázky.

Co k Velikonocům neodmyslitelně patří?

Velikonoční beránek

Tradice jeho velikonočního pečení vychází z biblických dějin, je několik tisíc let stará a sahá až do doby Mojžíše, který vyvedl izraelský lid z

egyptského otroctví za "velké noci". Přípomínkou tohoto vysvobození byl obřad, kdy měla každá izraelská rodina přivést beránka do chrámu, obětovat ho a jeho krev odnést k oltáři. Obětovaný beránek byl pak upečen na ohni a sněden s nekvašeným chlebem. Křesťanství zná tradici pečení beránka již od středověku a začalo využívat beránka jako symbol Ježíše Krista, který prolil svou nevinnou krev na Golgotském kříži. Podle křesťanské víry je Ježíš beránek, obětovaný za spásu světa, který nás vysvobozuje z otroctví hříchu. Je symbolem

nevinosti a naší záchrany. Zajímavostí je, že Ježíš sám u poslední večeře se svými apoštoly o Velikonocích jedl právě beránka. Tak se to alespoň píše v Bibli v Lukášově evangeliu.

Velikonoční jidáše (jako symbol zrady)

Příběh Jidáše, jednoho z dvanácti původních apoštolů, je dostatečně znám. Za třicet stříbrných zradil Ježíše a umožnil jeho zatčení. Tvar pečiva pak

symbolizuje provaz, na kterém se pak Jidáš oběsil. Právě proto se jídáše nejčastěji pečou ve tvaru zavínutého provazu na připomínku jeho oběšení nebo jako velikonoční bochánky.

To jsou dvě nejčastější varianty. Tvarů však mohlo (a může) být mnohem víc - častá inspirace přicházela z přírody a pečivo mohlo symbolizovat vlastně jakékoli zvíře, třeba ptáky nebo hady nebo klidně i podkovy. Variant bylo opravdu mnoho.

A proč se pečou jídáše na Velikonoce právě na Zelený čtvrtek? Důvod je prostý. Velikonoce jsou kromě jiného i symbolem jara a nového života. Zelený čtvrtek je pak dnem odpuštění. Jídáše se v tento den podávaly k snídani a měly chránit před zdravotními neduhy a přinést

pevné zdraví. Naši předci věřili také tomu, že dokáží chránit před uštknutím hada nebo bodnutí vosy. Před nemocemi mělo také uchránit mytí ranní rosou právě na Zelený čtvrtek.

Velikonoční mazanec

Mazanec se tradičně pekl už na Bílou sobotu (ve stejný den jako beránek), aby byl nachystán na nedělní snídani. Ještě před ní ale hospodyňky šly s mazancem do kostela

pro svaté pomazání. Odtud vzniklo označení mazanec, který byl nakrojen až po tomto úkonu. Ale zpátky k mazanci a proč je takový, jaký je.

Velikonoční neděle byla po dlouhém období půstu prvním dnem, kdy se lidé mohli dosyta najíst. Mazanec ve tvaru bochánku byl proto symbolem konce odříkání i oslavou nového života.

Majetnější rodiny dávaly do mazance tvaroh, aby bylo těsto vláčnější. A také pekly pro každého člena vlastní mazanec. Ti chudší pak pekli bez tvarohu a pro všechny byl jen jeden společný. Bez ohledu na majetek rodiny se do mazance před pečením ještě nožem udělal křížek. Ten symbolizoval ukřižování Ježíše.

Boží milosti

V minulosti byly boží milosti tradičním velikonočním cukrovím, které při oslavě Velikonoc nemohlo chybět. Dnes jsou trochu v ústraní

ostatních velikonočních dobrot. Beránka, mazance nebo jidáše najdete takřka v každé domácnosti, boží milosti už bohužel tolik ne. A to je velká škoda. Tahle křehká dobrota "s otvorem" je totiž skvělá teplá i studená.

Boží milosti se podle tradice připravovaly na Velikonoční pondělí, ne dříve. Byly posledním velikonočním pečivem, které hospodyňky chystaly. Začalo se na Zelený čtvrtek, kdy se pekly jidáše. Na Velký pátek byl od pečení klid. Zato v sobotu se pekl beránek a rovnou i mazanec na neděli. V pondělí pak přišly na řadu boží milosti.

I když se boží milosti pekly při různých příležitostech, nejvíce jsou spojeny právě s jarem. Traduje se, že se dávaly oráčům před jejich první jarní cestou na pole. Nebo že patřily do výbavy poutníků - díky otvoru v cukroví se skrz něj mohl bloudící poutník podívat a najít správnou cestu.

Velikonoční vajíčko

Protože vejce obsahuje zárodek života, bylo již odpradávná symbolem plodnosti, úrodnosti, života a vzkříšení. V předkřesťanských

dobách bylo někde dokonce dáváno do hrobu k mrtvému. Vejce nacházíme již před křesťanstvím při pohanských oslavách jara.

Zvyk konzumovat vejce v době svátků souvisel pravděpodobně i s půstem, který Velikonocům předcházel, a při kterém se vejce jíst nesměla, proto lidé netrpělivě čekali, až postní doba skončí. Ve spojení s lidovou tradicí vznikl zvyk zdobení vajíček doprovázený řadou obřadů a pověr. Vejce něco skrývá, je jako zamčený hrob, ve kterém je přesto ukryt život. Tady je zřetelné symbolické spojení se zmrtvýchvstáním Ježíše a s křesťanskými Velikonocemi.

Velikonoční pomlázka

Pomlázka má velmi dlouhou tradici a koledování s ní je velmi oblíbeným velikonočním zvykem i v současné době.

Správná pomlázka by měla být spletená z vrbových proutků a ozdobená mašlemi.

Velikonoce a pomlázka k sobě patří asi jako Vánoce a ozdobený stromeček. Bez vrbové pomlázky by chlapci a muži nemohli jít na koledu, dívky a ženy by neomládly a nenačerpaly z ní zdraví.

Historie pomlázky je dlouhá. Pravděpodobně byla součástí velikonočního veselí už v dobách, kdy Velikonoce byly původní oslavou jarního slunovratu, ověřené zmínky o ní jsou ze 14. století a mimo pomlázky se v nich píše i o polévání studenou vodou. V té době údajně manželé a milenci vrbovými proutky šlehali své manželky, milé a milenky, aby zůstaly svěží a mladé. Kdo ráno brzy nevstal, byl v posteli politý studenou vodou. Muži tedy raději brzy vstali a vydali se na tehdejší podobu současné koledy.

V dalším období se proutky začaly splétat a není to tak dlouho, kdy uměl pomlázku uplést v podstatě téměř každý malý kluk. Mladíci ale i dospělí muži se v pletení a velikosti pomlázky dokonce i předháněli.

Pletení pomlázky se podle velikonočních zvyků má provádět na Bílou sobotu - v tento den se mají správně malovat a zdobit i vajíčka. Po upletení se pomlázka ozdobí jen jednou bílou stuhou, další barevné pak přidávají vyšlehané dívky a ženy.

Povídání o jarních bylinkách:

Kopřiva dvoudomá

Ty malé pichlavé lístečky patří mezi první, které každý rok uvidíte. Možná i proto je naši předci přidávali do jarních jídel, z nichž do dnešních dnů zůstaly jen kopřivový špenát a jarní nádivka. Kopřivu nenávidíme jako otravný plevel, spíš bychom ji ale měli za její přínosy pro lidské zdraví hýčkat a nechat růst. Kopřiva totiž patří mezi naše největší léčivky. Účinné látky jsou v celé rostlině - od kořenů až po květy. Kopřiva pročišťuje krev, snižuje hladinu cukru v krvi, léčí problémy s močovými cestami, pomáhá při onemocnění jater, žlučníku, sleziny, žaludku, při vředech... Poslouží jako podpůrná léčba při virových a bakteriálních onemocněních. Kopřiva též pomáhá při otocích a vodnatosti a obsahuje hodně železa, proto je skvělou bylinkou pro těhotné ženy. Protože je však velmi silná, je třeba ji užívat střídavě. Po kopřivě budete mít také krásnější vlasy, pokožku hlavy bez lupů, pleť bez ekzémů a skvrn, nehty bez plísní... Čím čerstvější kopřiva je, tím lepší má účinky, ale i sušená z lékárny je k nezaplacení. Pít můžete čaj, užívat tinkturu, mazat se odvarem nebo si připravit sirup.

Sedmikráska

Stačí pár slunečných dnů a z trávníku vykouknou tyhle malé bílé kytičky. Neváhejte a klidně jich pár utrhněte. Nebudete litovat. Je to ideální bylina při kašli, zahlenění a zánětu průdušek, při nachlazení a na jarní pročištění. Pomáhá též při nechutenství a poruchách trávení, zlepšuje kožní problémy včetně zaléčení pupínků po bodnutí hmyzem a drobných ranek. Květy sedmikrásek je nejlepší jíst čerstvé, takže třeba v salátu či na namazaném chlebu. Poranění kůže potírejte šťávou z rozmačkaných listů. Na léčbu kašle či pročištění organismu se hodí čaj.

Prvosenka jarní

Tato léčivka roste poměrně hojně, zatímco její příbuzná prvosenka vyšší patří mezi kriticky ohrožené druhy, té se raději vyhněte. Popíjení čaje z petrklíče usnadňuje vykašlávání, odhlehčuje, tlumí a zvlhčuje kašel. Pomáhá tak léčit bronchitidu, ale i zápal plic. Tlumí záněty, bolesti hlavy a horečky. Na artritidu se

používají obklady. Vlasové koupele z prvosenky mají na svědomí, že jsou po nich vlasy hedvábné, jemné a příjemně voní. Týmž nálevem se též omývá mastná pokožka a ucpané póry.

Medvědí česnek

Výčet jarních bylin by nemohl být kompletní bez této rostlinky, které v posledních letech propadl téměř každý. Má takovou sílu, že jej prý medvědi vyhledávají po zimním spánku, aby si pročistili žaludek, střeva a krev. A stejně tak bude působit i na nás. Díky svým účinkům je medvědí česnek skvělý jako omlazující a pročišťující kúra. Snižuje vysoký krevní tlak, pomáhá odstranit závratě, pocit tlaku v hlavě a úzkost. Pomáhá s tuberkulózou i vodnatostí, dokáže zbavit dušnosti, zahlenění a urputného kašle. Nejlepší je konzumovat medvědí česnek syrový, sušením a tepelnou úpravou ztrácí sílu. Další možností, jak jej uchovat, je zamrazení a tinktura, zajímavá je výroba vína.

Podběl lékařský

Bylinka, která rostla dříve všude, v posledních letech pomalu mizí. Je skvělá, ale je třeba k ní přistupovat s respektem. Léčivka uvolňuje hleny a má silné protizánětlivé účinky, hodí se tedy skvěle k léčbě

kašle, zánětu průdušek, ale i tuberkulózy. V těchto případech se popíjí ve formě čaje. Rozdrcené listy položené na hrudník zase pomáhají při onemocnění plic, léčit s nimi lze i růži a poranění tkání. Z listů, které ostatně sbíráme později než květy, lze připravit též sirup, který se také užívá při kašli.

Plicník lékařský

Tahle pěkně barevná léčivka se hodí (jak už název napovídá) k léčbě plicních onemocnění, jako jsou zápal plic a průdušek, astma, kašel, vykašlávání krve, zahlenění plic a podobně. Lze jej využít i při poškození sliznice hltanu a žaludku po požití koncentrovaného alkoholu, horkých jídel nebo nápojů. Z bylinky se připravují čajové směsi, z mladých lístečků společně s citronem a medem lze připravit chutný salát.

Jak se stát praktikantem?

Autor: Michaela Zábojová, praktikantka

Praxe. Už jen to slovo samotné může někoho děsit. Abych byla upřímná, mě toto jednoduché slovíčko děsí už od střední školy. Ale nic se přece nejí tak horké, jak se to uvaří, a proto už ani mě se při vyslovení tohoto „magického slovíčka“ neježí chlupy na těle.

Tak tedy, co si pod slovem praxe asi můžeme představit. Pro někoho to může znamenat příležitost k nasbírání nových zkušeností, někdo v tom vidí příslib své zářné budoucnosti a jiný například klid od školy a neustálého sezení v lavicích. Samozřejmě záleží na místě vykonávání praxe (zcela určitě se totiž na takovém úřadě nasedíte víc než dost) a také na tom, zda se jedná o praxi souběžnou či průběžnou. Taková praxe souběžná, alespoň na Vyšších odborných a Vysokých školách, se vykonává zejména v létě, tedy v době našeho volna a dovolenkování. Ta průběžná pak pro studenta, jako jsem já, vytváří zpestření neustále se opakující rutiny.

Můj obor studia je sociální práce. To automaticky znamená, že během praxe budu v kontaktu s lidmi (a už jen to je pro někoho velmi stresující). Ale já jsem si tento obor vybrala právě z toho důvodu - není to ale stoprocentní pravda - vlastně jsem nevěděla, co si se sebou počít. Tak jsem sáhla po oboru, při kterém nebudu muset studovat matiku. Když si tedy vybírám místo, kam bych na praxi šla nejraději, soustředím se zejména na lidi, tedy klienty, kteří tu určitou sociální

službu využívají. Není to ovšem tak jednoduché, protože ne každá instituce praxe poskytuje, a to je pak student rád za každou kladnou odezvu. Já jsem zatím měla to štěstí, že jsem se dostala na místa, o která jsem měla zájem.

A pak už je to vlastně hlavně o papírování a o učitelkách ve škole, které nám stále dokola opakují, na co nesmíme zapomenout a co během praxe musíme splnit. Když smlouva obsahuje všechny důležité náležitosti a vy si trpělivě vyčkáte na podepsání od pana ředitele školy (to nemyslím jako urážku, chápu, že má na starost spoustu důležitějších věcí), můžete se kurážně vydat na první den Vaší praxe.

To není vždy úplně jednoduché, zejména pro takového introverta jako jsem já. Naštěstí, podle mých dosavadních zkušeností, jsou zaměstnanci v sociálních službách vždy velmi přívětiví, a to opravdu pomůže překonat prvotní nervozitu. Potom už je to hlavně o vás a o tom, jak se postavíte k úkolům, které vám byly přiděleny. Přitom se snažte dozvědět, co nejvíc můžete, abyste pak mohli splnit všechny úkoly zadané školou a nemuseli jste si na poslední chvíli vymýšlet pohádky.

Za mě bych řekla, že praxe je nejpřínosnější částí (jakéhokoli) studia. Jak jinak bychom se měli dozvědět vše, co se dozvědět máme, když si to nevyzkoušíme na vlastní kůži? Ne nadarmo se totiž říká: „Hod'te ho do vody, ať plave“.

SČÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ 2021

Sčítání je tradiční součástí statistik v každé zemi. Na našem území probíhá už od roku 1869, a to každých 10 let. Proto se bude konat i v letošním roce.

Sčítání začíná o půlnoci z 26. na 27. 3. 2021. Sčítání může probíhat online prostřednictvím internetu (od 27. 3. do 9. 4. 2021) a následně pomocí listinných formulářů (od 17. 4. do 11. 5. 2021).

První výsledky sčítání budou známy na přelomu roku 2021 a 2022.

Sčítání přináší informace o životě v naší zemi. Můžeme srovnávat údaje z minulosti a ty současné, můžeme srovnávat naši republiku se zbytkem světa. Význam sčítání je zásadní i pro naši budoucnost. Podle výsledků je možné ovlivnit činnost veřejné správy, podnikatelské záměry i směřování rozvojových aktivit. Data poskytují obrázek o ekonomické činnosti obyvatel, o vzdělání, bydlení či složení domácnosti. Můžeme vycházet z těchto dat při plánování opatření pro zlepšení v oblastech trhu práce, nabídky volných míst, řešení nedostatku volných bytů nebo zavedení autobusových či vlakových spojů.

U seniorů může sčítání zjistit, jak skutečně senioři bydlí a kolik jich žije v domovech pro seniory. Data také mohou vést k rozvoji sociálních

služeb a aktivit pro seniory. Sčítání také může sloužit jako podklad pro srovnání kvality života seniorů podle věku i regionů.

Sčítání 2021 na základě zákona řídí, koordinuje a zabezpečuje Český statistický úřad. Významným partnerem sčítání je Česká pošta.

Pro Vás v našem domově pro seniory bude fungovat sčítací komisař, který za Vámi přijde a dohodne se, zda listinné formuláře zvládnete vyplnit sami, nebo je vyplníte společně. Nebojte, všechny informace budete vědět, není to nic složitého a jistě to zvládneme. Sčítacím komisařem pro náš domov je totiž paní Petra Ječná, sociální pracovnice domova 😊

Pranostiky pro nadcházející období

Březen

Kolik mlh v březnu k nebi stoupá, tolik bude ještě mrazů po Velikonocích.

Na svatého Řehoře ledy plují do moře, vlaštovičky od moře.

Duben

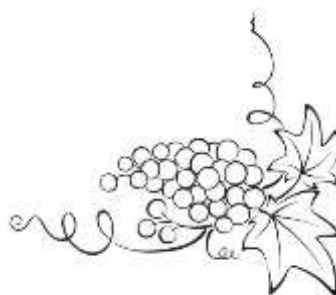
Prší-li na svatého Vojtěcha, neurodí se švestky.

Květen

Chladno a večerní mlhy v máji, hojnost ovoce a sena dají.

Na Urbana pěkný, teplý den - bude suchý červenec i srpen. Vinná réva nedbá toho - bude míti vína mnoho.

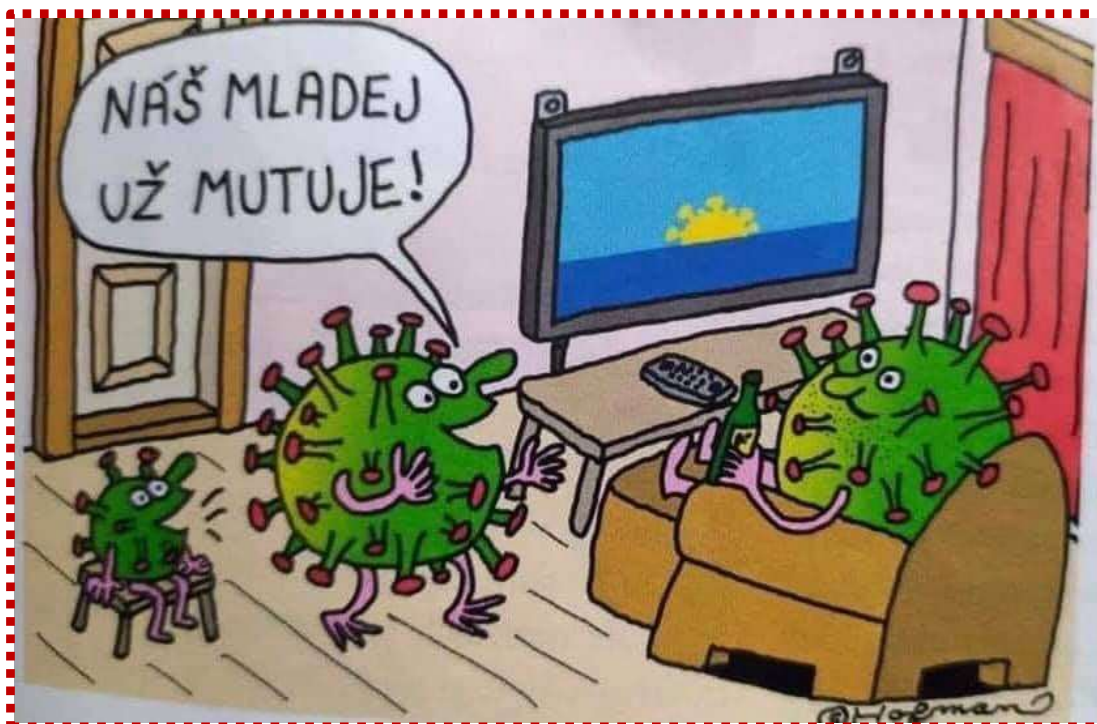

S úsměvem jde všechno líp

My se doma
před každým
jídlem
modlíme.

My ne. Naše
mamka vaří
dobře...

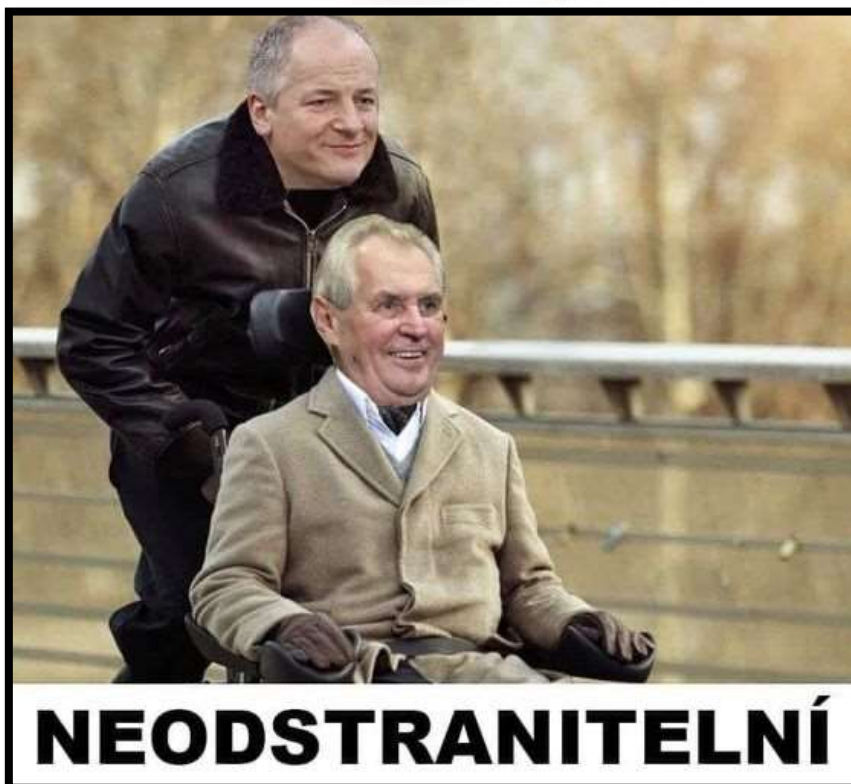
Jak žena popisuje pavouka v obýváku...

Jak ho vidím já, když ho najdu..

A jeden na závěr...

Závěrem

Nikdy nelituj ani jednoho dne svého života.

**Dobré dny ti přinesou radost, špatné dny ponaučení,
smutné dny sílu a ty nejlepší dny krásné vzpomínky.**

Redakční rada:

Mgr. Ivana Voříšková

Bc. Petra Ječná, DiS.

Ing. Ivo Kubín